MRF 2021.193

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 29. juni 2021 (j.nr. 20/13124)

Lovliggørende dispensation til driftsmateriel til havbrugsvirksomhed inden for strandbeskyttelseslinjen stadfæstet, da der var tale om anlæg, som måtte anses for at være driftsmæssigt nødvendige for virksomheden, og som var afhængig af en kystnær placering. Containere, paller og cementblokke krævede ikke dispensation, da disse var opstillet forud for den udvidede strandbeskyttelseslinjes ikrafttræden.

Sagen omhandlede Grønsund Havbrugs opstilling af driftsmateriel inden for strandbeskyttelseslinjen på to ejendomme grænsende mod øst og nordøst op til Sortsø Havn. På den ene ejendom var der opstillet driftsmateriel til brug for havbrugsvirksomhedens drift, herunder tre fodersiloer, containere, en campingvogn, paller og cementblokke. Matriklen havde ikke været omfattet af strandbeskyttelse, før den udvidede strandbeskyttelseslinje trådte i kraft for Storstrøms Amt den 15. august 2001, hvorefter matriklen i sin helhed blev omfattet. På den anden ejendom, der var omfattet af den oprindelige 100-meters strandbeskyttelseslinje, var der opstillet en specialcontainer til døde fisk. Kystdirektoratet traf i februar 2020 afgørelse om en række forhold på ejendommene, herunder dispensation til fortsat oplag af netbure og andet materiel. Direktoratet vurderede i samme afgørelse, at tre fodersiloer samt en kontorpavillon var etableret, før matriklen blev omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinje, hvorfor disse forhold ikke krævede dispensation. Afgørelsen blev påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i august 2020 ophævede og hjemviste afgørelsen om, at den tredje fodersilo og oplag mv. på matr.nr. 8n ikke krævede dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Efter ny ansøgning og fornyet vurdering meddelte Kystdirektoratet i september 2020 lovliggørende dispensation til opstilling af campingvogn, fodersilo og specialcontainer på matr.nr. 8n, og traf samtidig afgørelse om, at containere, paller og cementblokke på matr.nr. 8n ikke krævede dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Kystdirektoratet havde vurderet, at placeringen af specialcontaineren fremstod landskabeligt uheldigt, hvorfor den skulle flyttes til den anden ejendom i tilknytning til virksomhedens øvrige anlæg og oplag. Afgørelsen blev påklaget af Danmarks Naturfredningsforening, der bl.a. anførte, at det ikke var tilstrækkeligt dokumenteret, at containere, paller og cementblokke havde været opstillet på ejendommen forud for strandbeskyttelseslinjens ikrafttræden, og at placeringen af containeren til døde fisk på matr.nr. 8n var uhensigtsmæssig i forhold til omboende og brugere af havnen på grund af lugtgener. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) lagde indledningsvis til grund, at byggeri, anlæg mv., som var opstillet eller opført på matriklen efter den 15. august 2001 som udgangspunkt krævede dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, hvor ejendommen blev omfattet af naturbeskyttelseslovens § 15. På baggrund af den bevismæssige vurdering og ortofotos og da der var drevet havbrugsvirksomhed på ejendommen siden 1985, fandt nævnet, at det var sandsynligt, at der havde været opstillet containere, paller og cementblokke på ejendommen forud for ikrafttrædelsen af den udvidede strandbeskyttelseslinje og kontinuerligt frem til klagesagen, hvorfor der ikke var krav om dispensation. For så vidt angik den tredje fodersilo og campingvognen og specialcontaineren til døde fisk, lagde nævnet til grund, at disse anlæg udgjorde tilstandsændringer, som krævede lovliggørende dispensation. Da der var tale om anlæg, som måtte anses for at være driftsmæssigt nødvendige for havbrugsvirksomheden, som var afhængig af en kystnær placering, fandt nævnet, at der forelå et sådant særligt tilfælde, der kunne begrunde en lovliggørende dispensation. Nævnet lagde tillige vægt på, at lokaliteten var præget af lovlig bebyggelse og tekniske anlæg, herunder to fodersiloer, hvorfor det pågældende driftsmateriel ikke stred afgørende imod de kystlandskabelige hensyn på stedet, og at containeren til døde fisk blev placeret sammen med det øvrige driftsmateriel. Den omstændighed, at containeren til døde fisk med ville medføre lugtgener for omboende og brugere af havnen, kunne ikke føre til et andet resultat, idet lugtgener ikke er et hensyn, der varetages ved administrationen af strandbeskyttelseslinjen. Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæstede herefter den lovliggørende dispensation samt afgørelsen om, at containere, paller og cementblokke ikke krævede dispensation fra strandbeskyttelseslinjen.

MRF 2021.193

Kommentar: *Se tillige* ***MRF 2021.191 Mfk****, hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet i sag om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til samme havbrug efter genoptagelse stadfæstede en lovliggørende dispensation til havbrugsringe.*

Stadfæstelse af afgørelse om lovliggørende dispensation til driftsmateriel til havbrugsvirksomhed inden for strandbeskyttelseslinjen i Guldborgsund Kommune

20/13124

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, jf. § 65 b, stk. 1, jf. § 78, stk. 4.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Kystdirektoratets afgørelse af 18. september 2020 om lovliggørende dispensation til campingvogn, fodersilo og specialcontainer inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. [F1] Sortsø By, Gundslev, beliggende [A1], 4850 Stubbekøbing i Guldborgsund Kommune. Nævnet stadfæster desuden afgørelsen om, at containere, paller og cementblokke på matr. nr. [F1] ikke kræver dispensation fra strandbeskyttelseslinjen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 16. oktober 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening.

Klager har navnlig anført, at

- Kystdirektoratets vurdering af, at containere, paller og cementblokke har været opstillet på ejendommen forud for strandbeskyttelseslinjens ikrafttræden ikke er tilstrækkeligt dokumenteret,
- det er lodsejers ansvar som erhvervsdrivende at sørge for at indhente de fornødne tilladelser og dispensationer, hvorfor lodsejer ikke kan anses for at være i god tro, og
- de omhandlede anlæg og oplag ikke er beliggende på et havneareal.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen og området

De i sagen omhandlede ejendomme består af matr. nr. [F1] og [F2], Sortsø By, Gundslev, beliggende henholdsvis [A2] og [A3], 4850 Stubbekøbing i Guldborgsund Kommune.

Begge ejendomme ejes af den samme ejer, [V1], som driver [V2] fra arealerne. Arealerne grænser mod øst og nordøst op til [V3], som ved lokalplan er udlagt til havneformål. De omhandlede ejendomme ligger efter det oplyste uden for lokalplanområdet, og er således beliggende i landzone.

Matr. nr. [F1], som i BBR har et registreret areal på 1.700 m2, er registreret som ubebygget areal (ikke landbrugsareal) og er beliggende i forlængelse af havnearealerne mod øst. Det fremgår af sagens oplysninger, at der på arealet er opstillet driftsmateriel til brug for [V2] drift, herunder tre fodersiloer, containere, en campingvogn, paller samt cementblokke. Matriklen har ikke været omfattet af strandbeskyttelse før den udvidede strandbeskyttelseslinje trådte i kraft for Storstrøms Amt den 15. august 2001, hvorefter matriklen i sin helhed blev omfattet. [4]

På matr. nr. [F2] mod syd er der ifølge sagens oplysninger aktuelt opstillet en specialcontainer til døde fisk. Matr. nr. [F2] er omfattet af den oprindelige 100 m-strandbeskyttelseslinje.

2.2 Sagens forhistorie

Kystdirektoratet traf den 20. februar 2020 afgørelse om en række forhold inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. [F2] og [F1] Sortsø By, Gundslev. Direktoratet traf afgørelse om at meddele dispensation til fortsat oplag af netbure og andet oplag på matr. nr. [F1] samt vinteropbevaring af havbrugsringe inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr.

[F2]. Direktoratet vurderede i samme afgørelse, at tre fodersiloer samt en kontorpavillon på matr. nr. [F1] var etableret før matriklen blev omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinje, hvorfor disse forhold ikke kræver dispensation.

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf afgørelse i klagesagen den 3. august 2020, hvor nævnet ophævede Kystdirektoratets afgørelse om, at en tredje fodersilo og oplag m.v. inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. [F1] ikke kræver dispensation:

> ”Miljø- og Fødevareklagenævnet har på luftfotos konstateret, at der ca. 7 m vest for de to lovlige fodersiloer er opstillet en tredje silo. Denne fremgår ikke af luftfotos før sommeren 2014, og det fremgår ikke af sagens oplysninger, om direktoratet har dispenseret hertil i en anden afgørelse.
>
> Derudover har Kystdirektoratet i den påklagede afgørelse ikke nærmere redegjort for placeringen eller karakteren af ”oplag m.v.”, som ifølge direktoratet ikke kræver dispensation.
>
> Nævnet finder på den baggrund, at den påklagede afgørelse for så vidt angår den vestligste fodersilo og ”oplag m.v.” ikke er tilstrækkeligt oplyst, og at afgørelsen derfor lider af en retlig mangel. Manglen må anses for konkret væsentlig, idet den tredje silo er opstillet efter strandbeskyttelseslinjens ikrafttræden på arealet og henligger derfor ulovligt.
>
> På disse to punkter hjemvises afgørelsen til fornyet behandling i Kystdirektoratet med henblik på, at direktoratet træffer afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles en lovliggørende dispensation til den tredje silo, som er opstillet i 2014, eller om der skal ske fysisk lovliggørelse heraf. Endvidere bør Kystdirektoratet ved den fornyede behandling nærmere specificere hvilket oplag, der ikke kræver dispensation, herunder oplagets nærmere placering og omfang samt eventuelt oplyse på hvilken baggrund direktoratet har vurderet, at ”oplag m.v.” har fundet sted forud for 2001.”

2.3 Den påklagede afgørelse

Kystdirektoratet har den 18. september 2020 efter modtagelse af en ny ansøgning og en fornyet gennemgang af sagen truffet afgørelse om en række forhold relateret til driften af [V2] på matr. nr. [F1] Sortsø By, Gundslev.

Direktoratet har vurderet, at det ikke kan udelukkes, at tre containere, paller til opbevaring af oplag samt cementblokke til fastgøring af havbrugsringe har været opstillet på matr. nr. [F1] forud for strandbeskyttelseslinjens ikrafttræden på ejendommen den 15. august 2001, hvorfor

disse forhold er lovligt eksisterende.

Videre har direktoratet i medfør af naturbeskyttelseslovens § 15, jf. § 65 b, stk. 1, meddelt lovliggørende dispensation til en tredje fodersilo og campingvogn samt til opstilling af en specialcontainer til døde fisk på matr. nr. [F1], som aktuelt er opstillet på matr. nr. [F2] mod syd.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at Kystdirektoratet den 13. august 2020 har sendt partshøringsbrev og påbudsvarsel til lodsejer for så vidt angår én ud af tre fodersiloer samt andet oplag på matr. nr. [F1], Sortsø By, Gundslev.

Lodsejer har ved advokat i partshøringssvar af 15. september 2020 oplyst, at der inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. [F1] bl.a. er opstillet én container til opbevaring af olie og brændstof (forhold nr. 1), to værkstedscontainere (forhold nr. 3). Hertil kommer en specialcontainer til opbevaring af døde fisk på matr. nr. [F2] (forhold nr. 6). Derudover er der på matr. nr. [F1] opstillet en campingvogn (forhold nr. 2), der fungerer som omklædningsrum, paller (forhold nr. 4) til opbevaring af f.eks. fortøjning og endelig er der cementblokke (forhold nr. 5), der fungerer som anker for havbrugsringe- og net. Den tredje fodersilo (forhold nr. 7) er efter det oplyste fra lodsejer ca. syv meter høj med en diameter på 2,3 meter og anvendes til opbevaring af fiskefoder, hvorfor den efter lodsejers opfattelse er nødvendig for driften af havbruget.

For så vidt angår containere, paller og cementblokke på matr. nr. [F1] (forholdene nr. 1, 3, 4 og 5) har lodsejer gjort gældende, at disse indretninger er lovligt bestående uden en dispensation, da de fandtes på ejendommen før den blev omfattet af strandbeskyttelseslinjen den 15. august 2001. Lodsejer har i den forbindelse henvist til ortofotos fra 1999 og 2002, og at lodsejer kan erindre, at forholdene var på ejendommen, da lodsejer overtog havbruget i 2003.

Lodsejer har derudover ansøgt om lovliggørende dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 til en opstillet campingvogn og en fodersilo på matr. nr. [F1] samt en container til døde fisk på matr. nr. [F2] (forholdene nr. 2, 7 og 6). Til støtte herfor har lodsejer bl.a. anført, at ejendommen siden 1985 har været anvendt til havbrugsdrift uden påtale fra myndighederne, at fodersilo og oplag er placeret på et areal, der er karakteriseret af lovlig havnedrift, hvorfor indretningerne ikke fremstår skæmmende for kystlandskabet. Videre har lodsejer gjort gældende, at indretningerne forudsætter en kystnær placering, og at offentlige myndigheder har bibragt lodsejer en berettiget forventning om, at dele af oplaget er lovligt placeret.

Kystdirektoratet har i den påklagede afgørelse bemærket, at det efter gennemgang af ortofotos fra 1999 og 2002 ikke kan udelukkes, at containere, paller og cementblokke til fastgøring af havbrugsringe har været opstillet på matr. nr. [F1] før matriklen blev omfattet af

den udvidede strandbeskyttelseslinjen i 2001. Det er på den baggrund Kystdirektoratets vurdering, at containere, paller og cementblokke (forholdene nr. 1, 3, 4 og 5) må anses for at være lovligt eksisterende uden dispensation.

Kystdirektoratet har for så vidt angår den tredje fodersilo, campingvognen på matr. nr. [F1] samt specialcontaineren til døde fisk på matr. nr. [F2] fundet, at der er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en lovliggørende dispensation. Direktoratet har med henvisning til bemærkningerne til en ændring af naturbeskyttelseslovens fra 1994 (”Kystloven”) om arealmæssigt begrænsede udvidelser for eksisterende erhvervsvirksomheder i den udvidede strandbeskyttelseszone vurderet, at den tredje fodersilo, campingvognen, der tjener som omklædningsrum samt specialcontaineren må anses for at være omfattet af den i lovbemærkningerne forudsatte lempeligere dispensationsvurdering. Direktoratet har herved lagt vægt på, at havbrugsvirksomheden har virket på ejendommen siden 1985, at de to anlæg fremstår fornuftigt i forhold til omgivelserne og de øvrige anlæg på stedet. Hertil kommer, at anlæggene efter det oplyste fra lodsejer er nødvendige for virksomhedens drift.

Kystdirektoratet har dog vurderet, at specialcontaineren til døde fisk, der aktuelt er opstillet på et udyrket areal syd for havnen uden tilknytning til andre anlæg eller oplag, fremstår landskabeligt uheldigt. Kystdirektoratet har derfor meddelt afslag på dispensation til specialcontaineren på den aktuelle placering, da den af landskabelige grunde bør flyttes til matr. nr. [F1] i tilknytning til virksomhedens øvrige anlæg og oplag.

2.4 Klagens indhold

Klager har anført, at det ikke er dokumenteret af Kystdirektoratet eller af lodsejer, at containere, paller og cementblokke på matr. nr. [F1] har været på matriklen før den blev omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinje i 2001. Det er klagers opfattelse, at Kystdirektoratets vurdering hviler på en tolkning af to utydelige luftfotos, og at bevisbyrden påhviler virksomheden, som var nærmest til at sikre sig bevis.

For så vidt angår den meddelte dispensation til bibeholdelse af den tredje fodersilo og campingvogn har klager anført, at disse to forhold ikke kan anses for at være en begrænset udvidelse af erhvervsvirksomheden som forudsat i den lempeligere vurdering i bemærkningerne til ”kystloven”. De to forhold skal ifølge klager ses i sammenhæng med de øvrige anlæg på ejendommen, som gradvist er opstillet igennem mange år, hvorved ejendommen har fået en mere industriel karakter. Klager har i den forbindelse bemærket, at der tidligere kun var 11 mindre havbrugsringe på ejendommen, men at der i dag er 33 store ringe.

I forhold til containeren til døde fisk på matr. nr. [F2] har klager opfattet den påklagede afgørelse som en dispensation til, at den kan opstilles på matr. nr. [F1] i stedet for matr. nr. [F2], hvilken placering ifølge klager er uhensigtsmæssig i forhold til omboende og brugere af

havnen på grund af lugtgener. Hertil kommer, at en placering på matr. nr. [F1] vil være i strid med lokalplanen for havnen, som fastlægger, at der er tale om en mindre fritidshavn.

Klager har i øvrigt anført, at den meddelte dispensation og den nuværende anvendelse af matr. nr. [F1] er i strid med kommuneplanen, at matr. nr. [F1] ligger uden for lokalplanen for [V3], at lodsejer som erhvervsdrivende bør kende den relevante lovgivning, og at det er lodsejers ansvar at indhente de fornødne tilladelser/dispensation for virksomheden.

Klager har den 14. december 2020 indgivet supplerende bemærkninger som svar på lodsejers indlæg af 3. december 2020.

2.5 *Kystdirektoratets bemærkninger til klagen*

Kystdirektoratet har i bemærkninger af 17. november 2020 til den indgivne klage bemærket, at direktoratet ud fra luftfotos ikke kan afvise det af lodsejer oplyste om ejendommens anvendelse samt omfanget og karakteren af oplag m.v. på matr. nr. [F1] per 15. august 2001, hvorfor lodsejers oplysninger må lægges til grund for sagens behandling. Direktoratet har ikke mulighed for at foretage en nærmere bevismæssig afklaring, f.eks. ved afhøring, vidneforklaringer under strafansvar m.v. Den påklagede afgørelse er udtryk for Kystdirektoratets bedste skøn under de foreliggende omstændigheder, hvor der ikke foreligger ortofotos fra den 15. august 2001, da ejendommen blev omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinje.

Videre har Kystdirektoratet bemærket, at klagers interesse i at minimere lugtgener for omboende på grund af opbevaring af døde fisk, ikke er et hensyn, der varetages ved administrationen af strandbeskyttelseslinjen. Eftersom containeren til døde fisk er forudsat i virksomhedens miljøgodkendelse har Kystdirektoratet ud fra en landskabelig vurdering fundet det mest hensigtsmæssigt, at containeren flyttes fra matr. nr. [F2] til matr. nr. [F1] i umiddelbar tilknytning til virksomhedens øvrige anlæg.

2.6 Andre bemærkninger til klagen

Lodsejer har i et indlæg til klagesagen af 3. december 2020 bl.a. bemærket, at det påhviler tilsynsmyndigheden at godtgøre, at der er tale om et ulovligt forhold, som kræver en dispensation. Det er således op til Kystdirektoratet at godtgøre, at det omhandlede oplag m.v. ikke befandt sig på ejendommen før strandbeskyttelseslinjens ikrafttræden.

Videre har lodsejer bemærket, at campingvogn og fodersilo på matr. nr. [F1] må anses for en driftsmæssig nødvendighed for og en begrænset udvidelse af havbrugsvirksomheden, jf. bemærkningerne til "Kystloven" om "arealmæssigt begrænsede udvidelser". Hertil kommer, at anlæggene er placeret i forbindelse med havbrugsvirksomhedens øvrige og lovligt eksisterende driftsmateriel.

Det er desuden lodsejers opfattelse, at de af klager fremførte planretlige indsigelser ikke er relevante for vurderingen af om der kan meddeles dispensation efter naturbeskyttelsesloven, og at ejendommen i øvrigt ikke er omfattet af en lokalplan.

I forhold til virksomhedens udvikling igennem tiden har lodsejer anført, at udlednings- og foderkvota, som er bestemmende for produktionsrammen og omfanget af havdriften, ikke har ændret sig siden lodsejers overtagelse af havbruget i maj 2003.

Lodsejer har yderligere bemærket, at det må tillægges særligt vægt i sagen, at lodsejer har været i god tro, idet der flere gange er ansøgt om tilladelser til virksomheden uden at myndighederne har påtalt eller gjort indsigelser mod lodsejers anvendelse af ejendommen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.1.1 *Indledende bemærkninger*

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål med reglerne. Bestemmelsen administreres i praksis meget restriktivt.

Ved vurdering af om et allerede etableret forhold kan lovliggøres, skal nævnet vurdere hvorvidt der ville være blevet dispenseret hertil, såfremt der var ansøgt herom på forhånd, eller om der i øvrigt er særlige forhold som kan begrunde en efterfølgende dispensation. I den forbindelse kan hensynet til en ejers eventuelle berettigede forventning og/eller gode tro, det

samfundsmæssige værdispild og proportionalitetsprincippet indgå. Heroverfor står formålet med forbudsbestemmelsen vedrørende strandbeskyttelseslinjen, samt hensynet til retshåndhævelsen og præcedens.

3.1.2 *Containere, paller og cementblokke på matr. nr. [F1]*

Eftersom matr. nr. [F1] først blev omfattet af forbuddet mod tilstandsændringer inden for strandbeskyttelseslinjen den 15. august 2001[5] vil byggeri, anlæg, oplag m.v., som har været på matriklen forud for denne dato og kontinuerligt frem til i dag, være lovligt bestående. Byggeri, anlæg m.v., som er opstillet eller opført på matriklen efter denne dato kræver som udgangspunkt en dispensation.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder efter en konkret bevismæssig vurdering, herunder på baggrund af det oplyste om, at der er drevet havbrugsvirksomhed på ejendommen siden 1985 sammenholdt med tilgængelige ortofotos i perioden 1995-2002, at det er sandsynligt, at der har været opstillet containere, paller og cementblokke på matr. nr. [F1] forud for ikrafttræden af den udvidede strandbeskyttelseslinje og kontinuerligt frem til i dag. Nævnet bemærker herved, at selvom ortofotos fra 1995 og 1999 er utydelige med lav opløsning kan der alligevel erkendes oplag, anlæg m.v. på matriklen med omtrent den samme placering, som containere nr. 1, 3 samt paller og cementblokke aktuelt har.

Der er ikke med klagen fremkommet oplysninger, der giver Miljø- og Fødevareklagenævnet grundlag for at ændre på denne vurdering, hvorfor nævnet tiltræder, at containere (nr. 1 og 3), paller og cementblokke på matr. nr. [F1] ikke kræver dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15.

3.1.3 *Fodersilo, campingvogn og container nr. 6*

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til grund som ubestridt, at den tredje fodersilo og campingvogn på matr. nr. [F1] samt en specialcontainer til døde fisk på matr. nr. [F2], udgør tilstandsændringer inden for strandbeskyttelseslinjen, som kræver en lovliggørende dispensation.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse fremsat den 4. februar 1994 (”kystloven”) fremgår:

> ”Der vil i 300 m-zonen […] være forbud mod tilbygning til eksisterende byggeri, idet det dog er forudsat, at der ved administrationen af dispensationsbeføjelsen åbnes mulighed for, at eksisterende erhverv kan tilpasse sig udviklingen i rimeligt omfang.”[6]

Af de specielle bemærkninger til lovforslaget fremgår:

> ”Forbudet mod tilstandsændringer indebærer, at enhver etablering af nybyggeri og udvidelse af eksisterende bebyggelse og andre anlæg kræver en dispensation. Det forudsættes, som udgangspunkt, at den hidtil restriktive administrationspraksis opretholdes i hele 300 m-zonen.
>
> Dette udelukker imidlertid ikke, at der vil kunne dispenseres i det omfang, der er tale om eksisterende ferie- og fritidsbyggeris og andre erhvervs nødvendige og arealmæssigt begrænsede ønsker om at tilpasse sig udviklingen. Afhængig af de konkrete forhold vil der for i forbindelse med dispensation blive stillet vilkår om udvidelsens ydre fremtræden og indplacering i landskabet.”[7]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder efter en konkret vurdering, at der er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en lovliggørende dispensation til opstilling af fodersilo, campingvogn og container på matr. nr. [F1]. Nævnet har herved navnlig lagt vægt på, at der konkret er tale om anlæg, som må anses for at være driftsmæssigt nødvendige for den pågældende virksomhed, som er afhængig af en kystnær placering og at lokaliteten er præget af lovlig bebyggelse og tekniske anlæg, herunder to fodersiloer, hvorfor det ansøgte ikke strider afgørende med de kystlandskabelige hensyn på stedet. Videre har nævnet lagt vægt på, at containeren til døde fisk mest hensigtsmæssigt bør placeres i tilknytning til virksomhedens øvrige driftsmateriel på matr. nr. [F1] frem for den aktuelle placering på matr. nr. [F2], som har en mere åben og ubebygget karakter.

Det af klager anførte om, at containeren til døde fisk med en placering på matr. nr. [F2] vil medføre lugtgener for omboende og brugere af havnen, kan ikke føre til et andet resultat, idet lugtgener ikke er et hensyn, der varetages ved administrationen af strandbeskyttelseslinjen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet er i øvrigt enigt med klager i, at de omhandlede anlæg og oplag m.v. er beliggende uden for lokalplanen for havneområdet, men nævnet vurderer dog, at dette må anses for at være uden betydning i den konkrete sag.

3.2 *Gebyr*

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr ikke, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Kystdirektoratets afgørelse af 18. september 2020 om lovliggørende dispensation til campingvogn, fodersilo og specialcontainer inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. [F1] Sortsø By, Gundslev, beliggende [A1], 4850

Stubbekøbing i Guldborgsund Kommune. Nævnet stadfæster desuden afgørelsen om, at containere, paller og cementblokke på matr. nr. [F1] ikke kræver dispensation fra strandbeskyttelseslinjen.

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 240 af 13. marts 2019 om naturbeskyttelse med senere ændringer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Bekendtgørelse nr. 621 af 23. juni 2001 om ikrafttræden for Storstrøms Amt af strandbeskyttelseslinjen m.v.

[5]Bekendtgørelse nr. 631 af 23. juni 2001 om ikrafttræden for Storstrøms Amt af strandbeskyttelseslinjen og af forskellige bestemmelser i naturbeskyttelsesloven.

[6] Lovforslag nr. L 191, Folketingstidende 1993-1994, tillæg A, spalte 6505.

[7] Spalte 6530.

Sag:

20/13124

Dato:

29. juni 2021.

Emner:

NBL - beskyttelses...

Highlight:

Vis/skjul highlight